

3. Соколов А. Форсайт: взгляд в будущее. URL: <https://foresight.hse.ru/data/380/621/1234/Whatforesight.pdf> (дата обращения: 18.01.2018).
4. Nalyvaiko O. Forsait-doslidzhennia v osviti [Foresight-studies in education]. *Paper presented at 3 Intern. Science and Practical Conference «The Leaders of the 21st Century, The formation of charismatic leader personality based on humanitarian technologies based on humanitarian technologies*. Kharkiv. 2019. С. 230–233.

Бригадир Л. Г., здобувач вищої освіти,
*КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»,
Україна.*

*Науковий керівник – Кузнецова Н. В., канд. пед. наук, доцент,
КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»,
Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРАКТИВНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасні світові стандарти в галузі освіти передбачають підготовку висококваліфікованих спеціалістів, здатних інтегрувати теоретичні знання і практичні уміння в цілісну систему, володіти новими технологіями тощо. Для успішної реалізації особистісного потенціалу кожного студента в освітньому процесі мають бути створені умови для формування таких рис особистості, як мобільність, уміння інтегруватись у динамічне суспільство, критичність мислення, уміння генерувати нові ідеї, здатність приймати нестандартні рішення й нести за них відповідальність, комунікативні уміння, уміння працювати в команді. Вирішенню таких завдань сприяє застосування інтерактивної технології навчання.

Мета публікації – охарактеризувати форми і методи інтерактивної технології навчання здобувачів вищої освіти.

Слово «інтерактив» запозичене з англійської мови («interact», де «inter» – взаємний і «асг» – діяти). Отже, «інтерактивний» – здатний до взаємодії, діалогу.

Теоретичні аспекти, пов'язані з визначенням сутності інтерактивних методів, їх класифікації, визначення найбільш поширених і придатних видів для розв'язання навчальних завдань набули висвітлення в працях О. Коротаєва, Г. Мітіна, Г. Шевченко, М. Скрипник, Л. Пироженко, О. Пометун та інших учених, які обґрунтовують доцільність застосування інтерактивних методів для підвищення ефективності процесу навчання.

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність та інтелектуальну

спроможність. Особливість інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес здійснюється за умови постійної, активної взаємодії усіх його членів. Аналізуючи свої дії та дії партнерів, учасники навчального процесу змінюють свою модель поведінки, більш усвідомлено засвоюють знання та вміння, тому інтерактивні методи є не тільки засобом покращення навчання, але і засобом посилення виховних впливів.

Інтерактивні технології навчання базуються на особистісно-діяльнісному підході та містять неситуативні (діалог) та ситуативні (ігрові – імітаційні та неімітаційні, неігрові інтерактивні методи – аналіз та моделювання педагогічних ситуацій тощо) методи навчання. Викладач під час інтерактивного навчання виступає як організатор процесу навчання, консультант. Головними у процесі навчання є взаємодія між студентами і співпраця. Результати навчання досягаються взаємними зусиллями учасників процесу навчання, студенти беруть на себе відповідальність за результати навчання.

Форми і методи інтерактивної технології навчання О. Пошетун, Л. Пироженко поділили на чотири групи: парне навчання (робота студента з викладачем чи однолітком), фронтальне навчання, навчання у грі, навчання у дискусії [2].

Кооперативна (групова) навчальна діяльність – це форма (модель) організації навчання студентів у малих групах, об'єднаних спільною навчальною метою [1]. За такої організації навчання викладач керує роботою кожного студента опосередковано, через завдання, якими він спрямовує діяльність групи. Кооперативне навчання відкриває для студентів можливості співпраці зі своїми ровесниками, дає змогу реалізувати природне прагнення кожної людини до спілкування, сприяє досягненню особистостями вищих результатів засвоєння знань і формування вмінь. Під час роботи в парах можна виконувати такі вправи: обговорити завдання, короткий текст; взяти інтерв'ю, визначити ставлення (думку) партнера до проблеми, твердження тощо; зробити критичний аналіз роботи один одного; сформулювати підсумок вивченої теми.

Створюючи навчальні групи студентів з певною дидактичною метою, варто брати до уваги сукупність таких чинників [2]: психологічну сумісність студентів; навчальні можливості, інтереси, нахили; оптимальне поєднання парно-групової, колективної та індивідуальної форм роботи; орієнтованість інтерактивних технологій на структуру освітнього процесу.

Спочатку відбувається теоретичне ознайомлення студентів із ключовими моментами організації освітнього процесу з використанням активних методів навчання. Згодом – формування готовності студента до використання активних методів навчання. Використання інтерактивних методів навчання дає змогу сконцентрувати увагу студентів на навчальній меті заняття, яка сприймається не як щось нав'язане викладачем, а як бажане завдання; перевірити та узагальнити набуті знання; розвивати вміння логічно мислити та творчо переосмислювати,

аналізувати вивчене; удосконалювати вміння: працювати з додатковою літературою; розширити можливості співпраці викладача і студентів; спонукати учасників освітнього процесу до творчого пошуку тощо.

Результатом такого процесу формування готовності студентів до застосування інтерактивних методів навчання очікується усвідомлене оволодіння методикою організації інтерактивного навчання. Також така робота сприяє формуванню професійної компетентності майбутнього педагога, наявності у майбутнього вчителя вмінь упровадження інтерактивних методів навчання у практику освітнього процесу навчального закладу.

Список використаних джерел

1. Пехота О. М. Освітні технології: навч.-метод. посіб. Київ, 2002. 255 с.
2. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посіб. Київ: Вид-во А.С.К., 2004. 192 с.

Буравська І. А., здобувачка 1-го курсу СО «Магістр»,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

ТАКСОНОМІЯ БЛУМА В КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Основною метою вивчення іноземної мови є формування та розвиток комунікативних компетенцій у студентів, що має під собою на увазі навчання різним видам мовної діяльності. Предметом будь-якої мовної діяльності є думка. Будь-яка мовна задача є завданням, що пов'язує думки та мовлення. Мова, у свою чергу, є засобом формування думки. Тому вже з самого початку можна зробити два методичних висновки:

- щоб успішно сформувати та розвинути навички та уміння в різних видах мовної діяльності, необхідно надати студенту активну усну практику,
- необхідно розвинути навичку мислити, вирішувати проблемні ситуації для акцентування уваги студентів на змісті висловлювання, щоб центральну позицію займала думка, а мовлення виступало як засіб формування та формулювання цієї думки. Використання такого феномену, як таксономія Блума, сприяє вирішенню означених проблем. Все це зумовлює мету та актуальність роботи.

Вперше термін «таксономія» був запропонований швейцарським ботаніком Огюстеном Декандоль у 1813 році. Термін має значення схеми класифікації,